

பாவேந்தர் பாரதிதாசன்- பாவேந்தரின் வாழ்க்கை

ஆசிரியர்.

முனைவர்.மேனகா

& co-ஆசிரியர்.

முனைவர்.த. தேவகி

மு. இராமநாதன்

வாழ்க்கைவரலாற்றுச் சுருக்கம்

மகாகவிபாரதியாருக்கு எட்டாண்டுகள் பின்னால் பிறந்தவர் பாரதிதாசன். பாரதியாருக்குப் பிறகு 43 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டால் தன்னிகரற்று விளங்கியவர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். தமிழியக்கத்திற்குப் பாரதியார் வித்திட்டார்; பாரதிதாசன் தாமே தமிழியக்கமாக மாறி, தமிழரின் வாழ்வும் வளமும் தமிழில் இருப்பதை உணர்த்தி, தமிழினத்தை எழுப்பி, இணைத்து வெற்றிக் கொடி நாட்டினார். பிறப்பு பாவேந்தர் - பாரதிதாசன் 1891 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் இடங்கள் 29 ஆம் நாள் புதன்கிழமை இரவு 10-15 மணிக்குப் புதுச்சேரியில் பிறந்தார். இவரது பெற்றோர் கனகசபை முதலியார் -- இலக்குமி அம்மையார் ஆவர், இவரது தாய் ச. பாலசுப்பிரமணியன் 13 தந்தையார் முதலில் கடல்மூலம் வாணிபமும், பின் பலசரக்குக் கடையும் வைத்து நடத்திய சமயப்பற்று உடையவர். இவருடைய பெற்றோர்கள் இவருக்கு இட்டு அழைத்த பெயர் சுப்புரத்தினம். இவரது குருவின் பெயர் சுப்பிரமணியபாரதியார். சுப்பிரமணியத்தின் ரத்தினம் என்று குறிப்பால் உணர்த்துவது போல இயல்பாகவே பெயர் அமைந்தது நினைவிற்குரியது. கல்வி பாவேந்தர் பாரதிதாசன் முறைப்படி, தமிழ் கற்றவர். அவருக்குத் தொடக்கக் கல்வி அளித்தவர் இருப்புளிச்சாமி அய்யா என்பவர். அவர் பாரதிதாசன் உள்ளத்தில் தமிழ்க்காதல் அரும்பச் செய்தார். அவர் தமிழை இலக்கண இலக்கிய அடிப்படையில் முதலில் முதுபெரும் புலவர் பு. அ. பெரியசாமியிடமும், பின்னர் பெரும்புலவர் பங்காருபத்தரிடமும் ஆழ்ந்தும் அகன்றும் கற்றுக் கொண்டார். என் தமிழ்ப் புலமையில் எனக்கு எப்போதும் நம்பிக்கையும் உறுதியும் உண்டு. எனக்குத் தமிழ் பயிற்றிய மூன்று ஆசிரியர்களும் பெரும்புலமை பெற்றவர்கள்** என்று பாரதிதாசனே குறிப்பிட்டுள்ளார். பாவேந்தர் புலவர் தேர்வில் புதுவை மாநிலத்தில் யூதல் மாணவராகத் தேறினார். அப்பொழுது அவருக்கு 17 வயதுதான். அவர் இலக்கண இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றிருந்ததால் பாரதியாருக்கு இலக்கணத் தெளிவைக் கொடுக்கும் வகிற் குச் சிறந்து விளங்கினார். எப்பாரதிதாசனார் தமிழ் இலக்கியத்தில் பாரதியாரை விட ஆழ்ந்து பயின்றிருக்கின்றார். இவ்வாறு சொல்வதால் பாரதிக்குத் தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சிலில்லையோ என்று எவரும் ஐயுற வேண்டா. கம்பன்; வள்ளுவன் ஆகிய இருவரிலும் பாரதி ஈடுபட்டது போல் சங்கப் பாடல்களில் ஈடுபட்டிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதற்குரிய வாய்ப்பு 14 புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் களும் அவர்க்கில்லை. இதன் எதிராக வடநாட்டில் சென்று வடமொழியையும் வேறு உபநிடதங்களையும் கற்று அவற்றுள் மூழ்கும் படியான வாய்ப்புப் பாரதிக்குக் கிடைத்தது. பாரதிதாசனுக்கோ புதுவையை விட்டு வெளிச்செல்ல வாய்ப்பு ஏற்படாமையின், தமிழ் இலக்கியச் சுனையில் ஆழ்ந்து மூழ்கித் திளைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இருவருடைய வாழ்க்கையிலும் நிகழ்ந்த இந்த நிகழ்ச்சி இருவரையும் இசை இருப்பிநேர் எதிர் எதிரான பாதைகளில் செலுத்தி விட்டது” என்று. அ. ச. ஞானசம்பந்தன் கூறுகிறார்.”

இளமையிலேயேபாரதிதாசன் தமதுதகுதியாலும் தனித் இறமைகளாலும் புதுச்சேரிமக்களுக்குஅறிமுகமாடவிட்டார். அவரதுகுரல் இனிமையானது. இசையோடு அவர் பாடவல்லவராதலால் பள்ளிநாடகங்களில் நெஞ்சங்களைஅள்ளும்படிநடித்தார். ஆறாம் வயதிலேயேபாடல் புனையும் ஆற்றல் பெற்றஅவர் அவ்வப்போதுஎழுதியகவிதைகளின் மூலம் புதுவைஇலக்கியவட்டாரத் இல் தமதுமுத்திரையைப் பதித்துக் கொண்டார். பின்னாளில் அவர் இசைப்பாடல்கள் எழுதின்திளமை. வாழ்க்கைஅடித்தளம் அமைத்தது. “தராசின். வாழ்த்துபாவேந்தரின் வாழ்க்கைதென்றலாய்த் தொடங்கிப் யூயலாய்ப் பரவியது. 1908_ல் பாரதியாரைக் கண்டுபழகியதுஅவரதுவாழ்க்கையில் திருப்புமுனையாகஅமைந்தது. பாரதியாரின் இலக்கியத் *தராசு* சுப்புரத்தினத்தைப் பற்றி, கடைக்குஒருதமிழ்க்கவிராயர் வந்தார்; கைக்கோளஜாதி; ஓட்டக்கூத்தப் புலவர் கூடஅந்தக் குலத்தானென்றுநினைக்கிறேன்?” என்றுதொடங்கி, நல்லதொண்டை?” என்றுகூறுவதும், புலவரே, தமிழ் யாரிடம் படித்தீர்?2** என்றுவினவுவதும், டாக்டர் ச. பாலசுப்பிரமணியன் 15 இறுதியில் “எழுக! நீபுலவன்”* என்றுவாழ்த்துவதும்* பாவேந்தர் தமதுஇலக்கியப் பணிகளைத் தொடங்கும் முன்பேஅதற்குத் தகுதிபெற்றிருந்ததைஉணர்த்துஇன்றன. கல்விப்பணியும் கவிதைப்பணியும் பாவேந்தர் 1904_ல் காரைக்காலைச் சார்ந்தநிரவியில் ஆரியர் பணிஏற்றார். ஒருபக்கம் பள்ளிஆசிரியர் பணியும், மறுபக்கம் நாட்டுத் தொண்டும் தொடர்ந்தன. அவருக்குப் புதுவையில் வந்துதங்கியிருந்தவிடுதலைவீரர்களானவ.வே. சு. ஐயர். டாக்டர் வரதராசலு, அரவிந்தர் போன்றோரு உள் பழகுகின்றவாய்ப்புக் இட்டியது. அவர்களுக்குஇயன்றஅளவுஉதவினார். 23-1-1916-ல் பாவேந்தரின் தந்தைமைந்தார். கவிஞருக்குக் குடும்பப் பொறுப்புஏறியது. ஆனால் அவரதுபொதுப் பணிகளும் எழுத்துப் பணிகளும் தொடர்ந்துநடைபெறலாயின. 1919-ல் அவர் இருபுவனையில் ஆறியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவேளையில் பிரெஞ்சுஅரசுக்குஎடராகஅவர் செயல்படுவதாகக் குற்றஞ்சாட்டிஅரசுஅவரை 11% ஆண்டுஅிறைப்படுத்தியது. ஆனால் குற்றம் உறுஇப்படாநிலையில் விடுதலைசெய்தது. பாவேந்தர் (இமந்தவேலையைமீண்டும் பெற்றார். 1920-ல் பாவேந்தர் புலனூரிபெருமாத்துரர் பரதேரியார் மகன் பழனியம்மையைத் இருமணம் செய்துகொண்டார். கவிஞன், காலத்தின் குழந்தையாகின்றான்.

அவனேபுதியகாலத்தைப் படைப்பாலும் பணியாலும் உருவாக்குன்றபொழுதுமகாகவிஞனாகின்றான். இதனைப் பாவேந்தரின் வாழ்க்கைஉறுஇப்படுத்துகின்றது. அவர் கவிஞராகஇருந்தகாலத்தில் அக்காலத் தேவைகளாக 16 புரட்டிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் வளர்ந்ததேசபக்தியிலும் தெய்வபக்தியிலும் தோய்ந்தார். அவற்றின் இதயஒலிகளாகப் பாடல்களைஇயற்றினார். பின்னால் மகாகவியாகவளர்ந்தநிலையில் காலத்தின் தேவையால் புதுமைகளைப் படைத்துஅளித்தார். பாவேந்தரிடம் இருந்தஇறைபக்தியின் வெளிப்பாடேஅவரதுஈரீமயிலம் சுப்பிரமணியர் துதியமுது”*. இந்நூல் 1926-ல் எழுதப்பட்டது. இந்நூலில் உள்ளஈரீமயிலம் சுப்பிரமணியர் கர்த்தனாசிரியார்க்கும் வழிகாட்டும் சிறப்புடையன. கவிஞரின் சிந்துபாடும் திறனுக்குஈரீமயிலம் சுப்பிரமணியர் அருமையானசான்று, பாவேந்தரின், அறுவர் சிறுமியர் தேசியகீதம்”, “தொண்டர் நடைப்பாட்டு”, :கதர் இராட்டினப் பாட்டு: ஆகியசிறுசிறுநூல்கள் அவரதுதேசபக்தியின் கனிகள். இவைஎழுந்தகாலம் 1930. கைகளில் கதர் தூக்கித் தெருத் தெருவாகவிறற்காலம் இதுபாவேந்தரின் கதர்ப்பாட்டுகளைப் போலஇதுவரையாரும் பாடியதில்லை. பாரதிதாசனின் தேசிய, தெய்வப்பாடல்கள் புதுவை, தமிழகஎடுகளில் வெளிவந்தன. அவார், ஐகே.எஸ் .ஆர்*, “கண்டெழுதுவோன்”, ஐதிருக்கன் *) “திண்டல்காரன் 5, “கே.எஸ். பாரதிதாசன்” எனஎழுதிக்கூவித்துக் கொண்டிருந்தார். கருத்துகள் நிறைந்துகவிகைபொங்கும் உள்ளம் கொண்டபாவேந்தரின் பேனாஇறுதிவரைஇயங்கிக் கொண்டேஇருந்தது. சுயமரியாதைப் பாதையில் தேசபக்தியும், தெய்வபக்தியும் நிரம்பியபாடல்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தபாவேந்தர் வாழ்க்கையில் 1928ம் ஆண்டில் திருப்புமுனைஏற்பட்டது. பாரதநாட்டில் விடுதலையைப் பற்றிஎண்ணிக் கொண்டிருந்த. கவிஞர். பாக்டர் ச, பாலசுப்பிரமணியன் 17 தமிழர்களின் தமிழின் விடுதலையைப் பற்றிஎண்ணத் தொடங்கினார்.

சேரமாதேவிகுருகுலத்தில் வ.வே.சு. அய்யர். பிராமணர்க்குத் தனியாக உணவும், பிராமணரல்லாதமாணவர்க்குத் தனியாக உணவும் வழங்கியதை எதிர்த்து, காங்கிரசில் இளர்ச்சி செய்து. வெ. இராமசாமிப் பெரியார், டாக்டர் வரதராசலுநாயுடு முதலியவர்களது மூயற்கள், தோல்வியுற்றமையால் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கமென்று தனித்த தோர் இயக்கம் தொடங்கினர். சாதிசமயப் பூசல்களை அறவே களைவதாக ஆர்ப்பரித்து சுயமரியாதை இயக்கம், சாதிசமயப் பேதங்கள் ஒழிந்தால் தான் நாட்டிற்கு நலமென நினைத்த பலரைச் சுயமரியாதை இயக்கம் கவர்ந்தது. இம்மாதிரிக் வரப் பட்டவர்களுள் பாவேந்தரும் ஒருவர். தந்தை பெரியார் அவர்களின் சுயமரியாதைப் பாதையில் நடக்கலானார் பாவேந்தர். பகுத்தறிவுக்கு ஏற்காதவற்றை அவர் *குப்பைக் களமென்* ஒதுக்கினார். சமயச் சடங்குகளும், கண்மூடிப் பழக்கவழக்கங்களும், கட்டியளந்த புராணக் கதைகளும் அவரின் கண்டனக் கணைகளுக்கு ஆட்பட்டன. ஈரோட்டுப் பாசறையில் உருவாகி வளர்ந்து கொண்டிருந்த குத்துரசிகுருசாமி, மா. சிங்காரவேலர், ப. ஜிவானந்தம், சாமி, சிதம்பரனார் போன்றவர்களிடமும் தமிழறிஞர்களான மயிலைசனி. வேங்கடசாமி போன்றவர் களுடனும் நெருங்கிப் பழகினார். பாவேந்தர் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டைப் போன்றே பொதுவுடைமை இயக்கத்திலும் நாட்டங்கொண்டார். பொதுமைக் கருத்துத் தமிழர் களின் பழம்பெரும் சொத்து. வள்ளுவர் காலத்திற்கு முன்பே தமிழகத்தில் பேசப்பெற்ற கருத்து. இக்கருத்து, 18 புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சோவியத்து நாட்டில் செயலாக மலர்ந்த பொழுது பாரதியார் வரவேற்றார். குன்மானவாழ்விற்குப்: பொதுமைச் சமுதாய அமைப்பு வேண்டுமென்பதைக் கண்டுகொண்ட பாவேந்தர், “எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்றிருப்பதான இடம் நோக்கி நடக்கின்ற திந்தவையம்” என்பதனை உலகு உணர்த்தத் தனிக் கவிதைகளையும், காவியங்களையும் படைத்துக் கொண்டிருந்தார். இதுபற்றிப்: பாவேந்தர் பாடல்களில் “இயக்கம்” என்னும். கலைப்பில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தொட்டு மணந்ததுறைகள் மேலைதாட்டிலே, ஜான்சன் என்னும் பேரறிஞரைக் குறிப்பிட்டுக் (கோல்சுமித்து* என்னும் கவிஞர் பேசும்: பொழுது *இ அவர் தொடர்த்துறை ஒன்றுமில்லை; தொடர்த்துறைகளை அஆழருபடுத்தாமல் விட்டதில்லை? என்றோர் அருமையான கருத்தினை வெளியிட்டார். இது போன்று பாரதிதாசனார் கவிதைக் கலை நன்கு கைவரப் பெற்றவர். கலைகளிலே நுண்மையான தொரு கலை கவிதைத் . கலையாம். அக்கவிதைக் கலையிலே தன்னேரில்லாத் தமிழ்ப் பெருங்கவிஞராய்ப் பாரதிதாசனார் உலவினார்.. அவர் எழுதுகோல் கவிதையின் வண்ணத்தினையெல்லாம் கவினுறக் காட்டியது. இயற்கை, காதல், பெண்கள், சமூகம், நாடு, மக்கள், மொழி, இனம்) தொழிலாளர் உள்ளிட்ட எல்லாத் துறைகளிலும் அவர் சிந்தனைபடர்ந்தது. அவ்வெண்ணத்தின் விளைவாகக் கவிதைப் பூங்காவில் வண்ணவண்ணமலர்கள் நித்தநித்தம் பூத்துக் குலுங்கின”*. இப்பாவேந்தர் பத்திரிகைத்துறை, திரைப்படத் துறை போன்றவற்றுடனும் தொடர்புகொண்டிருந்தார். “வ. வே. சு. ஐயர் நடத்திய “தேசபக்தன்” பத்திரிகையில் கட்டுரைகள் எழுதினார். “தேச : சேவகன்* என்னும் பத்திரிகையை இவரே ஐந்து ஆண்டுகள் தடத்தினார். தொடர்ந்து ஆத்மசக்து, டூப்ளேக்ஸ், டாக்டர் ச, பாலசுப்பிரமணியன் 19: தாய்நாடு, புதுவை முரசு முதலிய பத்திரிகைகளையும் நடத்தினார். பிற்காலத்தில் நடத்திய இசுயில் போன்ற ஒரு கவிதைப் பத்திரிகையைத் தொடக்கநாளிலேயே நடத்தினார். அரசியல் கலவாமல் கலைக்காக வேநடத்தப்பட்ட இத்தம் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய பாரதி கவிதாமண்டலம்”. சுத்தானந்தர், தேசிகவிநாயகம் போன்றவர் களெல்லாம் அதில் கவிதை எழுதினார்கள். கவிதாமண்டலத்தில் புத்தகமதிப்புரை கூட கவிதையிலே தான் வந்தது”. 6 இப்பொழுது பாவேந்தர் அவர்களின் மகனார் இரு. கோபதி என்னும் மன்னர் மன்னன் அவர்களின், பாட்டனார் பாவேந்தர் நினைவாகக் இசுயில்* இதழைத் தொடங்கப் புதுவையிலிருந்து நடத்தி வருகிறார். பாவேந்தர் தமிழ்த் திரைப்படத் துறையுடனும் உறவு (கொண்டிருந்தார். “தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் வட அமாழியின் பித்து ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருந்தது.

1937-ல் பாவேந்தர் நடிப்புச் செல்வார் தி. க. சண்முகம், சு. பகவதிநடித்தபாலாமணி அல்லது பாக்கத்தாட். ருடன்” தஇிரைப்படத்திற்குக் கதை, உரையாடல், பாடல் எழுதினார். பின்னால் அவரது பல இனிய பாடல்கள் கருத்தழகோடும், சொல்லமகோடும் திரையரங்குகளில். ஒலித்தன. அவரது “எதிர்பாராதமுத்தம்”, பொன்முடி. யாக” ப் படமாகி உலாவந்துது. 7 ஐ இவரேகாளமேகம், வளையாபதிமுதலியபடங் களாக்கு.. வசனமும் பாடல்களும் எழுதி அத்துறையில் உள்ளவர்களுக்கு வழிகாட்டியானார்?*, 5 மகாகவி பாரதியார் வாழ்க்கையைப் படமாக்க இறுதிக்காலத்தில் பாவேந்தர் முயற்சிகள் மேற்கொண்டும் பயனில்லை. மக்கட் செல்வங்கள் 1920-ல் பழனி அம்மையாரைத் திருமணம் செய்துகொண்ட பாவேந்தர் அவர்களுக்கு 12-9-1921.-ல் தலை 20 புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் மகளாகப் பிறந்த சரசுவதி கவிஞருக்குத் தோன்றாத துணையாக இருந்து அவரது எழுத்துப் பணிகளில் உதவி செய்தார். இவரே குடும்பவிளக்கு” தோன்றக் காரணமாக இருந்தார். 1928-ல் அவரது மகன் கோபதி என்ற மன்னர் மன்னனும், 1931-ல் இரண்டாம் மகள் வசந்தாவும், 1933-ல் மூன்றாம் மகள் ரமணியும் பிறந்தனர்.

பாரதிதாசன் பாடல்களில் இலக்கியம் மனித இனத்தின் வாழ்வியல் நெறிகளை--உணர்வுச் சுழிப்புக்களை, அனுபவ உண்மைகளைக் காலப் பின்னணியோடு மொழி என்னும் ஊடகத்தின் வழியே உரைப்பது இலக்கியம். எனவே இலக்கியம் காலத்தைப் பிர. இபலிக்கும் கண்ணாடி எனச் சுட்டப் பெறுகிறது. இந்தப் பொதுவரையறையையோடு நில்லாமல் மேலும் சில கருத்துகள் இலக்கியத்தை விளக்கும் முகத்தான் கூறப்படுகின்றன. உள்ளத்திற்கு இன்பம் ஊட்டும் கற்பனை நிறைந்த நூல்களைப் பொதுவாக இலக்கியம் என்று நினைக்கிறோம். படிக்கப் படிக்க நமது நெஞ்சத்தைக் கவரும் நடை, உள்ளத்திற்கு மகழ்ச்சியை/இன்பத்தை உண்டாக்கும். கருத்து நம்மைச் இந்திக்கத் தூண்டும். றந். தமொழிகள், ஒருமுறை படித்த பின் வளறிந்து விடாமல் மீண்டும் படிக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தை எழுப்பும் தன்மை, அப்படியே திரும்பவும் படிக்கச் செய்யும் செயல், படித்தவைகளில் உள்ள பல செய்திகள் அப்படியே நம் உள்ளத்தில் தங்கிவிடும் இயல்பு, நமது வாழ்க்கையிலே தவறு நேராமல் நல்லமுறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தை உண்டாக்கும் சக்தி; பலதிறப்பட்ட அரிய பொருள்களை நாம் அறிந்து இன்புறச் செய்யும் பணி” 96 யூரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஆகிய நிரம்பிய நூல்கள் இலக்கியங்களாகின்றன. இந்த இயல்புகள் நிரம்பிய நூல்கள் செய்யுளாயினும் உரைநடையாயினும் அவை இலக்கியங்களே எனத் துணிந்து கோடலாம், இவ்வகை இலக்கியங்கள் கவிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம், கட்டுரை எனப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன .

இவற்றுள் கவிதை இலக்கியம் காலத்தால் முற்பட்டது; தொன்மையானது. இன்றைய நிலையில், இலக்கியம் பலவகைகளைக் : கொண்டது என்பதை அனைவரும் ஏற்பர். எனினும் அண்மைக்காலம் வரையில் இலக்கியம் என்றால் அது கவிதையை மட்டுமே சுட்டி நின்ற தன்மையை மறுப்பவர் இலர். தமிழ்மொழியில் மட்டுமன்றி, கீழ்த்திசை நாடுகளிலும் கவிதையொன்றே இலக்கியமாகக் கருதப்பட்டமை ஈண்டு நினைதற்குரியது. இலக்கியத்தின் பலகிுளைகளுக்கும் வழிகாட்டியாகக் கவிதைக்கலை சிறப்புற்று விளங்குகிறது. எனவேதான் இலக்கியம் என்பது கவிதையின் நெகிழ்ச்சி மிக்க வடிவாகவும் கவிதை என்பது இலக்கியத்தின் செறிவு மிக்க வடிவாகவும் கருதப்படுகின்றன” என்று அறிஞர் உரைப்பர். இலக்கியம் என்னும் கலைக் குடும்பத்தில் மூத்தமகளாய்ப் பிறந்து விளங்கிய பாட்டு என்னும் செல்வி, தொடக்கத்தில் ஒரே செல்வமகளாக விளங்கிய காலம் பழங்காலம். காவியம் நாடகம் அகம் புறம் முதலாய எல்லாக் குடும்பப் பொறுப்புக்களையும்

அந்தமூத்தமகளேமேற் கொண்டுசெம்மையாகநடத்திவந்தாள். அவளைஅடுத்துத் தங்கையாபிறந்துவளரவளரஅப் பொறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றாய் அவள் கையைவிட்டுநழுவுவலாயின.

இன்றுஅவளுடையதங்கையாதொடர்கதை, சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரைமுதலியனமேற்கொண்டுமக்கையைஉட்கர் ச. பாலசுப்பிரமணியன் 97 விட்டுப் பிரிந்துசெல்வாக்குடன் வாழ்கின்றனர். மூத்தமகளாகியபாட்டு, பிறந்தவீட்டிலேயேநின்று, பழையசெல்வங்களைத் தங்கையர்க்குவாரிவழங்கியபின், தன்னுணர்ச்சி, சமுதாயஉணர்ச்சிஆகியஇருவகைப் பொறுப்புகள் மட்டும் உடையவளாய் வாழ்கின்றாள். தன் மூன்றையசீரும் சிறப்புமானபெருவாழ்வைநினைத்துஇன்புறும் பேறுஅவளுக்குஇன்றுஉள்ளது3 என்றுகவிதையின் மேன்மையை, தொன்மையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார் டாக்டர் மு. வ, கலையழகுமேம்படும் கவிதையின் கூறுகளாகஉணர்ச்சி, கற்பனை, கருத்து, வடிவம் என்றநான்கும் கூறப் படுகின்றன. இவைபொதுவாகஓவ்வோர் இலக்கியத் திறக்கும் உரியவைஎன்றாலும் கவிதைக்கேபெரிதும் இன்றியமையாதுவேண்டப்படுகின்றன. இந்தநான்குகூறுகளின் அடியாகவேகவிகைமதிப்பிடப்படுகிறது. கவிதையைணர்ந்துசுவைப்பதற்கும், அதன் பயன் பாட்டைமதிப்பிடுவதற்கும் எனஇருநிலைகளில் இக் கூறுகள் அமைந்துசிறக்கின்றன. காட்9, கேள்வி, உணர்வுமூன்றின் அடிப்படையில் அனுபவம் பிறக்கின்றது. பிறக்கும் அனுபவம் உணர்ச்சிமயமானது; அதுகற்பனையைத் கதுரண்டுகிறது. அக்கற்பனைகவிஞனுக்கேற்பமாறுபடுகிறது. கற்பனையில் திளைக்கும் கவிஞன் தன் எண்ணங் களை -- குறிக்கோள்களை -- எதிர்காலநம்பிக்கைகளைதொலைநோக்குச் சந்தனையினைவெளிப்படுத்துகறான். அதுவேகருத்தாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அக்கருத்துபடிப்போரைஎளிதில் சென்றுசேரும் வண்ணம் கையாளும் இலக்கியஉத்திகள் -- சொல்லாட்சிநிலைகள், ஓர் ஒழுங்கானகலைத் தன்மையைஅளிக்கின்றன. அதுவடிவம் எனப்படுகிறது. இவ்வாறுஇக்கூறுகள் ஒன்றோடொன்றுதொடர்புடைய -- பிணைப்புண்டநிலையில் பிறக்கும் 98 புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் இலக்கியம் கவிதைஎன்றபெயரைப் பெறுகிறது. அத்துடன் அதுகாலத்தைவென்றுவாரமும் இயல்பினையும் தன்னகத்தேகொண்டுஇகழ்கிறது. புதுவைக்குயில்-- யுரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் கவிதைகளில் இவ் விலக்கியக் கூறுகள் செறிவாகஅமைந்துள்ளன. எனவேஅவருடையகவிதைகள் காலவெள்ளத்தைவெற்றிகொள்ளுதல் இண்ணம். நிலைபேற்றுத் தன்மைக்கானஇலக்கியக் கூறுகளாகஉணர்ச்சி, கற்பனை, கருத்து? வடிவம் ஆயேவற்றோடுஉவமை, உருவகம், வருணனை, சொல்லாட்சிஆலயனவும் பாவேந்தரின் பாடல்களில் பளிச்சிடுகின்றன. இனிஅவற்றைநோக்கலாம். உணர்ச்சிபுறநானூற்றுப் புலவரின் புதியவாரிசாகப் புரட்சிக் கவிஞரைக் கருதலாம். வீரத்தின் விளைநிலமாய் விளங்கியபண்டையதமிழகத்தின் பின்னணியைநன்குணர்ந்தபாரதிதாசன் வீரவுணர்வுமிக்கோராய் விளங்கினார்.

நேரியநோக்கும் நிமிர்ந்ததோற்றமும் கொண்டகவிஞர் தமிழர் வாழ்வு, தமிழ்மொழியின் வாழ்வைஓட்டிஅமைகின்றதுஎன்பதைஉணர்த்தஎழுச்சிக் கவிதைகள் பலவற்றைஎழுதினார். அவற்றில் உணர்ச்சிவெள்ளம் கட்டுக்கடங்காதுபாய்வதைக் காணமுடிகிறது. தமிழினம் தாழ்த்தப்படுவதை, அடிமைப்படுத்தப்படுவதைப் பொறுக்கவியலாது. பூட்டியஇரும்புக் கூட்டின் கதவுதிறக்கப்பட்டது! சிறுத்தையேவெளியில் வா? எலிஎனஉன்னைஇகழ்ந்தவர் நடுங்கப் புலிஎனச் செயல் செய்யப் புறப்படுவெளியில் ஈம்பினைபகலினைஎள்ளிருள் என்றேசிம்புட் பறவையேசிறகைவிரி! எழு! சிங்கஇளைஞனேதிரும்புமுகம்! திறவிழி! டாக்டர் ச. பாலசுப்பிரமணியன் 99 இங்குள் நாட்டுக் கிழிகமுதைஆட்சியா? கைவிரித்துவந்தகயவர் ஈம்மிடைப் பொய் விரித்துகம் புலன்கள் மறைத்துத் தமிழுக்குவிலங்கிட்டுத் தாயகம் பற்றிநமக்குளஉரிமைமக்கென் பார்எளில் வழிவழிவந்தஉன் மறத்தனம் எங்கே? மொழிப்பற் றெங்கே? விழிப்புற் றெழுக்!* என்றுதங்கத் தமிழ்

இளைஞனுக்குவீரவுணர்வூட்டி. அவனைச் சங்க ஏறாகச் அலிர்த்திடச் செய்கிறார் பாவேந்தர். மொழிஇனமானம் காப்பதில் கவிஞர் கைக்கொண்டிருந்தகொள்கைவீரச்சுவையாக -- வீரஉணர்ச்சியாகவெளிப்படுகின்றது. நின்மகன் யாண்டுள்ள என்வினவியவனுக்குவிடையாக "தோன்றுவன் மாதோபோர்க்களத்தானே" என்றுகூறியமறப்பெண்ணையும், குந்துகணவன் இருவரையும் போரில் இழந்தபிறகும் ஒரேமகனைப் போர்க்களம். அனுப்பியமறக்குலமங்கையையும் கவிஞர், தம் மணக்கண் முன்னர்க் கொணர்ந்ததன் விளைவேவீரத்தாய்' என்னும் காவியம். இதன்கண் மணிபுரிநாட்டுப் பட்டத்தரசிவிசயராணியைக் கவிஞர் வீரத்திருவாய்ப் படைத்திருக் கறார். வஞ்சகமாகநாட்டைக் கவரஎண்ணியசேனாபதிகாங்கேயனைவாட்போரில் வெற்றிகொள்கிறாள் விசயராணி. அவள் கிழவர் வேடம்பூண்டுதன் மகனுக்குப் போர்ப் பயிற்சிஅளிக்கின்றாள். மகன் சுதர்மன் கலைகளில் தேர்ச்சிபெற்றுநாட்டையாரும் பக்குவத்தைஎய்துகின்றான். இதற்கிடையில் குனக்கேழுமுடிசூட்டுமாறுகாங்கேயன் பலநாட்டுமன்னர்களைவேண்டுகின்றான் ; அவர்களைஅழைத்துவருகின்றான். ஆனால் உண்மைநிலைதெரியவருவதே. கிழவர் வேடம் பூண்டவிசயராணிபலநாட்டுமன்னர்களும் கூடியுள்ளஅவையில் காங்கேயனின் கொடுமனத்தைவிளக்கியுரைக்கின்றாள்... 100 புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தாடியும் பொய்! என்றன் தலைப்பாகையும் பொய்யே! சூடியுள்ளஅங்கியும் பொய்! கொண்டமுதுமையும் பொய்/ நான் விசயராணி! நகைக்கப் புவியினிலேஊனெடுத்தகாங்கேயன் ஒன்றும் உணர்கில்லான்! கோழியும்தன் குஞ்சுகளைக் கொல்லவரும் வான்பருந்தைச் சூழ்ந்தெதிர்க்கஅஞ்சாததொல்புவியில், ஆடவரைப் பெற்றெடுத்ததாய்க்குலத்தைப் பெண் குலத்தைத் துஷ்டருக்குப் புற்றெடுத்தாச்சரவைப் புல்லெனவேஎண்ணிவிட்டான்/ £ இதுவிசயராணியின் மதிநுட்பத்திற்கும், வீரப் பண்பிற்கும் சான்றாகும் பகுதியாகும். ஆமைபோல் அடங்கிஒடுங்கிவாழ்பவர்கள்தாம் பெண்கள் என்னும் மூடக் கொள்கையைஒருபெண்ணின் வாயிலாகவேபொய்யாக்கியுள்ளார் கவிஞர். அவர் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனையைஉணர்ச்சிகரமாகவெளியிட்டுள்ளபாங்கினைக் காணமுடிகிறது. இருக்கும் நிலைமாற்றஒருபுரட்சிமனப் பான்மைஏற்படுத்தல் பிறர்க்குழைக்கும் எழுத்தாளர் கடனாம் எனஎழுத்தாளரின் கடமையைத் தெளிவுபடுத்தியகவிஞர் அவர்களுக்குவேண்டுகோள் சிலவற்றைவிடுக்கிறார் பொதுமக்கள் நலம் நாடிப் புதுக்கருத்தைச் சொல்க! புன்கருத்தைச் சொல்லுவதில் ஆயிரம் வந்தாலும் அதற்கொப்பவேண்டாமே! அந்தமிழர் மேன்மைஅழிப்பாரைப் போற்றுதற்கும் ஏடுபலவாழ்ந்தால் எதிப்பதன்றோதமிழர்களின் எழுதுகோல் வேலை? ஏற்றசெயல் செய்தற்கும் ஏன் அஞ்சவேண்டும் உதிர்ந்திடுகபொன்மலர்கள் உயர்கைகள் நன்றேஉணர்ந்திடுகஉளங்கவரும் புதுமணத்தையாண்டும்.இஎன்பதுகவிஞரின் விழைவு. புதுக்கருத்தைச் சொல்லவேண்டும், பொருளுக்காகப் பொய்க்கருத்தை; புன்கருத் டாக்டர் ச, பாலசுப்பிரமணியன் 10f தைக் கூறாதீர், தமிழர் மேன்மையைக் குலைக்கும் ஏடுகளைஎதிர்த்துச் செயலாற்றவேண்டும்; அஞ்சாமைஎனும் உணர்வைநெஞ்சில் நிறுத்திச் செயல் படுக. அவ்வாறுசெய்வதால் பொன்னையைகருத்துமலர்கள் எங்கும் பரவிபுதுமணத்தைநிரப்பும் என்றகருத்தை. விழுமியஉணர்ச்சிவெளிப்படும் வண்ணம் இழுமென்: மொழியால் இயம்புகின்றார். தமிழினஎழுச்சியை, பெண்ணுரிமையை, எழுத்தாளர் கடமையைவீரவுணர்வோடுபாடியகவிஞர் காதல் உணர் வையும் கனிவாகப் பாடியுள்ளார். காதலுணர்ச்சிஓசையமுடன் வெளிப்பட்டுப் பயில்வோர் உள்ளங்களில் ஆழமாகச் சென்றுபடிகிறது. தன் நெஞ்சம் நிறைந்த. காதலனைக் காணாதகாதலியின் உணர்வைத் துல்லிய: மாகக் கணக்கிட்டுஅதனைச் சொற்கித்திரமாகவடிக்கின்றார் பாவேந்தர். வாராதநாளெல்லாம் (நான்) வாழாதநாள் அத்தான் வாராதநாளெல்லாம்: வந்திட்டால் காண்பேனிங்கேசந்தனச் சோலையைத்தான் - வாராதநாளெல்லாம் திராதகாதல் கோயைஓர் நொடியில் தீர்த்திடுவான் செந்தமிழில் பேசிப்பேசித் தேன் கவிதைசேர்த்திடுவான் பாராதநாள் எல்லாம் பாழானநாள் அத்தானைப் பார்க்கும் நாள் ஒவ்வொன்றும் தைப்பொங்கல் நாள். * காதலியின் எண்ணஓட்டத்தைவிளக்கும் எழுத்துப்படம் இது. காதலனுடன் காதலினுக்கும்போதுஅவர் களிடையேநடைபெறும் நிகழ்ச்சியையும், காதலிஅதனால் பெறும் மகழ்ச்சியினையும், அவன்

வாராதபோது அவளது யு நிலையையும் கவிஞர் கலையழகுமிளிர, உணர்ச்சிஒடைசலசலஎனப் பயில்வோர் மாட்டுப் பாயும் வண்ணம் பாடியபரங்குபோற்றுதற்குரியது. காதலனைப் பாராதமான். பாழானநாள், அவனைப் பார்க்கும் நாள் 102 புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஒவ்வொன்றும் தைப்பொங்கல் நாள் என்றகருத்து, சீரியகற்பனையின் விளைவாகும். தமிழரின் விழாக்களுள் பொங்கலைப் பெரிதும் விரும்பியவர் கவிஞர். அதனைஏற்றஇடத்தில் ஏற்றவாறெல்லாம் சிறப்புறஎடுத்தியம் புதல் அவரதுஇயல்பு. தமிழிலக்கியங்களில் இருசுடர்களாகியரூயிறு, திங்கள் ஆகியனவிரிவாகஎடுத்தோதப்பட்டுள்ளன.

திங்களைப் பாடாதகவிஞர் இல்லைஎனலாம். கவிஞரின் கற்பனைக்கேற்பவும், சூழலுக்கேற்பவும் திங்கள் சிறப்பிக்கப் படுகிறது. காதலனைப் பிரிந்தகாதலிக்குஅதுதணலாய்ச் சுகுகிறது. கவிஞர்களுக்குஇனிமைபயக்கிறது; கம்பருக்குத் தருமத்தின் வதனமாகப் பொலிகிறது. இப்படிக்கவிஞர் களின் கற்பனைக்கேற்பக் கவினுறச் இத்திரிக்கப்படும் நிலவைப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன், கூமைசமையாய் உவப்பெடுக்க, உணர்வுவெள்ளம் தூண்டிவிடப்* பாடுகின்றார். அவர் பார்வைக்குப் பசியின்றிஉழைத்தமக்கள் நினைவுக்குவருகின்றனர். அவர்கள் கூழுக்காகஅலைகின்றனர்; அப்போதுவெண்சோறுநிறைந்தபானையைக் காணுகின்றனர். அவர்கள் முகம் மலர்கின்றது. அந்தமலர்ச்சியைநிலவைக் கண்டவுடன் பெறுகிறார் கவிஞர். உனைக்காணும் போதினிலேஎன்னுளத்தில் ஊறிவரும் உணர்ச்சியினைஎழுதுதற்குநினைத்தாலும் வார்த்தைகிடைத்திடுவதில்லைநித்தியதரித்திராய் உழைத்துழைத்துத் தினைத் துணையும் பயனின்றிப். பசித்தமக்கள் சிறிதுகூழ் தேடுங்கால் பானைஆரக் கனத்திருந்தவெண்சோறுகாணும் இன்பம் கவிநிலவேஉனைக்காணும் இன்பம் தானோ? டாக்டர் ச, பாலசுப்பிரமணியன் 103 உணர்ச்சிநிலையில் மூழ்கியகவிஞர் தமதுஉள்ளத் துணர்வைவெளிப்படுத்தவார்த்தைகிடைக்கவில்லைஎன்றுகூறுகிறார். எனினும் அதனைஅவர் வெளிப் படுத்தியபாங்கில் உணர்ச்சிவெள்ளம் வழிந்தோடக் காண்கிறோம். கவிஞரின் சீரியசமுகஉணர்வுஇப்பாடற் பகுதியில் உரக்கஒலிக்கின்றது. வறுமைநிலையிலிருந்துவிடுபட்டஉள்ளம் பெறும் உவகைஉணர்ச்சியைப் பாரதிதாசன் இப்பாடலில் புலப்படுத்தியுள்ளார். பெருமதஉணர்வைப் பாடுவதிலும் கவிஞர் வல்லவராய்த் திகழ்கிறார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பணியைப் பாராட்டிக் கூறும்போது, காய்ப்புநாளின்முன் காய்த்துப் பழுத்தமாந் தோப்புப் போன்றதூய்கழகத்தாய் அதற்குள் எத்தனைஆயிரம் அறிஞரைஎத்தனைஆயிரம் முத்தமிழ்ப் புலவரைஎன்றுபுரந்தந்தாள்! ஈடுபுப்பில்லாஎழுத்தாளர்களை -- எத்தனைபேர்களைஅளித்தாள்! -- பொருளின் பெற்றிஆயுக் தமிழிசைவல்லுஈர் அமிழ்தப் பாவலர் இந்தாஇந்தா -- என்றுதந்தாள் ஒருநூற்றாண்டில் தரத்தகுபயனைக் கால் நூற்றாண்டில் தந்ததுகழகம்! ? எனப் போற்றுகின்றார். வெள்ளிவிழாக் காணும் பல்கலைக் கழகம் ஒருநூற்றாண்டில் செய்யவேண்டியபணியைஇருபத்தைந்தேஆண்டுகளில் செய்துவிட்டதைஎண்ணிப் பெருமதம் கொள்கின்றார் கவிஞர். அப்பெருமதம் இப்பாடலில் படிந்துள்ளமைநோக்குதற்குரியது. அறிஞர் புலவர், ஆய்வாளர், பாவலர் என்றிவர்களைஆயிரக் கணக்கில் "இந்தாஇந்தாஎன்றுதந்த** தாகக் கூறுகையில் அவர் உள்ளத்தில் ஊறும் உணர்ச்சிப் பெருக்கைநாம் உணரமுடிந்தது; அவர் கொண்டஅதேஉணர்ச்சியைநாமும் 104 புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். அடையமுடிகிறது. தாம் உணர்ந்ததை, தாம் உணர்ந்த. வாறேபிறரும் உணரும் வண்ணம் வெளிப்படுத்துவதுஉண்மையானகவிஞர்களின் இயல்பு. பாவேந்தர் இதில் பெருவெற்றிபெறுகின்றார். அவர் உண்மையானகவிஞர், உணர்ச்சிக் கவிஞர். பெருமதத்தைப் பாடியகவிஞர் அவலத்தையும். பாடியுள்ளார். காதலர் பிரிவால் ஏற்படும் அவலம் அவரதுகவிதைகளில் வடித்துரைக்கப்படுகின்றது. மனிதஉணர்வுகளுள் துன்பத்தால் ஏற்படும் அவலஉணர்வுதலையாயஒன்று. நாடு, மொழி, இனம், மதம் என்றிவற்றைக் கடந்து உலகமக்கள் அனைவரையும் இணைக்கும் உணர்வாகஅவலஉணர்வுதிக்கின்றதெனலாம். கமிழிலக்கியப் பரப்பில் அவலச்சுவைநிரம்பிய:

கவிதைகள் பல உள்ளன. இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார் நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்லவாங்கிப் பாணன் சூடான் பாடினி அணியாள் ஆண்மைதோன்ற ஆடவர்க் கடந்தவல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்தபின்றை முல்லையும் பூத்தியோலல்லையூர் நாட்டே! என்பது புறநானூற்றுப் பாடல், ஒல்லையூர் நாட்டைச் சோர்ந்தபெருஞ்சாத்தன் என்னும் பெருமகன் இறந்தபின்னர் அவன் பிரிவிற்றுக் கலங்கியகுடவாயிற்சரத்தனார் என்றபுலவர் பாடிய இப்பாடலில் அவல உணர்வுதலைதுரக்கிநிற்கக் காணலாம். சாத்தன் இறந்ததால் அவ்வூரினர் அனைவரும் துயர உணர்வில் சிக்கினர், துயரமிகுதியால் ஒருவரும் முல்லைமலரைச் சூடவில்லை; மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் முல்லைமலரைச் சூடும் தருணம் அப்போது இல்லையென்பதால் யாரும் அதனைப் பறிக்கவேயில்லை. யாருக்கும் பயன்படாத நிலையில் : அம்மலர் இருப்பதைக் கண்டகவிஞர் அதனை நோக்கி நீபூத்ததாற், டாக்டர் ச, பாலசுப்பிரமணியன் 105 பயன் இல்லை; ஏன் பூத்தாய்? என வினவுகின்றார்.

அவரது வினாவிற்கு அடிப்படை அவல உணர்வு என்பது நினைதற்குரியது. வ.க நந்தாமணியில் காட்டிலேபிறந்த சுவகனை எண்ணிக் கலங்கும் தாயின் நிலையைத் திருத்தக்கதேவர் பாடுகையில், வெவ்வாய் ஓரிமுழுவாகவிளிந்தார் ஈமம் விளக்காக ஒவ்வாச் சூகாட்டுயரரங்கின் நிழல் மோல் நுடங்கிப் பேயாட எவ்வாய் மருங்கும் இருந்திரங்கிக் கூகைகுழறிப் பாராட்ட இவ்வாறாகிப் பிறப்பதுவோ இதுவோ மன்னர்க்கியல் வேந்தே1* என ஆற்றாமை உணர்வை -- அவல உணர்வைத் தோற்றுவிக்கிறார். மன்னன் மகனுக்கு நேர்ந்த நிலையைத் துயர உணர்வு பெருகுமாறு நீண்ட ஓசையைத் தரும் சொற்களின் வாயிலாகச் சுட்டுகிறார். இத்தகைய கவிதைகள் தமிழில் நிரம்ப உள்ளன; காலந்தோறும் பற்பல கவிஞர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன பாவேந்தரும் அவல உணர்வை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் பலயுனைத் துள்ளார். அவற்றுள் காதற் பிரிவால் நேரும் அவலம் இன்றியமையாததாகும் தன்னுடைய காதலன் இறந்து விட்டான் என்பதை அறிந்த காதலி தனக்கேற்பட்ட துயரத்தை, இருப்பீர் என்றிருந்தேனே இறக்கீரே அத்தானே ஒருபானை வெண்ணெயும் கவிழ்ந்ததோ உண்ணவே அணைத்தகை அவிழ்ந்ததோ வெண்ணெய் படும் நேரத்திலே தாழி உடைந்திட் டதுவோ கண்ணொளியை இழந்தேனே அத்தானே காவலற்ற பயிரானேன் அத்தானே ur—T 106 புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கண்ணுக்குமையானீர் கார் குழலில் பூவானீர் மண்ணாகிப் போனதுவே என் வாழ்வு மறப்பினும் மறக்கவில்லை உம் சேர்க்கை!? எனப் பாடுகின்றார். 'காவலற்ற பயிரானேன்' என்னும் தொடர் நெஞ்சைப் பிழியும் துயர உணர்வைத் தோற்றவிக் கின்றது. அதுபோன்றே கண்ணுக்குமையானீர், கார் குழலில் பூவானீர் என்பன அவர்களது வாழ்க்கை முறையை; அன்புப் பிணைப்பை விளக்கின்றன. அத்தகைய அன்புடையோரிடையே ஏற்படும் பிரிவு அவர்களது வாழ்க்கையை மண்ணாக்கி விடுகிறது. துயரச் சுவையைக் கூட்டும் நீண்ட எர்களால் இப்பாடல், அமைக்கக் கொள்ளமையும், அஃது உணர்ச்சிச் சூழலுக்குள் அமிழ்த்துவதையும் காணலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

திருக்குறள், 796.

அ. ச. ஞானசம்பந்தன், 'இன்றைய இலக்கியம்', ப. 79.

மேற்படி, ப. 79.

மகாகவி பாரதியார் 'தீராச' கட்டுரைகள், பக். 39-41,

a, பாலசுப்பிரமணியன், 'வாழையடிவாமை', பக். 65-66.

சுடர்" பாரதிதாசன் மலர், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம், ப. 26.

பாவேந்தர் ஒருபல்கலைக்கழகம், பாவேந்தர் மன்றம், திருச்செந்தூர், ப. 26.

"சுடர்", பாரதிதாசன் மலர், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம், ப. 27.

மா. செல்வராசன், பாரதிதாசன் ஒருபுரட்சிக் கவிஞர், ப. 51.52.

மூருகுசுந்தரம் (தொகு.), அரும்புகள் மொட்டுகள் மலர்கள், ப. 28. 32 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17, 18. 19, 20, 21. 22. 23.

புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் மேற்படி, ப. 27.

மூல்லை 9, எல். முத்தையா (தொகு.),

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பெருமை, ப. 26.

மூருகுசுந்தரம் (தொகு.),

அரும்புகள் மொட்டுகள் மலர்கள், ப. 35.

மேற்படி, ப. 93. மேற்படி, ப, 95

. சி. பாலசுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கியவரலாறு, u&, 274.275,

"சுடர்" பாரதிதாசன் மலர், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம், ப. 95.

அணுக்கதிர், பாவேந்தர் நினைவுமலர், ப. 8,

"சுடர்" பாரதிதாசன் மலர், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம், ப. 6.

பாரதியும் பாரதிதாசனும் ஓர் ஒப்பியல் அறிமுகம்2 வ

, சுப்பையாபிள்ளைபவளவிழாமலர், ப. 214.

மா. செல்வராசன், பாரதிதாசன் ஒருபுரட்சிக் கவிஞர், ப. 6.

"சுடர்", பாரதிதாசன் தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம், ப. 28. மேற்படி, ப. 25.